

(สำเนา)
เลขรับ ๑๙/๒๕๖๔ วันที่ ๑๐ ก.พ. ๒๕๖๔
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกับเอกสารการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ (ถ้ามี) มาเพื่อให้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พิธา ลิ้มเจริญรัตน์ ผู้เสนอ
(นายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีสินธุนาถ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) พิจารณ งามพัฒนวงศ์ ผู้เสนอ
(สุพิศาล ภักดีสินธุนาถ) (นายพิจารณ งามพัฒนวงศ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ปดิพัทธ์ สันติภาดา ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ธีรรัฐภูมิ บัวประทุม ผู้เสนอ
(นายปดิพัทธ์ สันติภาดา) (นายธีรรัฐภูมิ บัวประทุม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ธีรวัฒน์ กมลวงศ์วัฒน์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ทองแดง เบ็ญจะปัก ผู้เสนอ
(นายธีรวัฒน์ กมลวงศ์วัฒน์) (นายทองแดง เบ็ญจะปัก)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) เท้าพิภพ ลิ้มจิตรกร ผู้เสนอ (ลงชื่อ) สุธะเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ ผู้เสนอ
(นายเท้าพิภพ ลิ้มจิตรกร) (นายสุทธะเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) กัญจน์พงศ์ จงสุทธนามณี ผู้เสนอ (ลงชื่อ) พันตำรวจตรี ขวลิต เลหาอุดมพันธ์ ผู้เสนอ
(นายกัญจน์พงศ์ จงสุทธนามณี) (ขวลิต เลหาอุดมพันธ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) ฌัษฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ ผู้เสนอ (นายฌัษฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) ประเสริฐพงษ์ ทรนวัตร์ ผู้เสนอ (นายประเสริฐพงษ์ ทรนวัตร์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) วรรณวิภา ไหมสน ผู้เสนอ (นางสาววรรณวิภา ไหมสน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล ผู้เสนอ (นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) นิติพล ผิวเหมาะ ผู้เสนอ (นายนิติพล ผิวเหมาะ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) ณธิภัสร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ ผู้เสนอ (นางสาวณธิภัสร์ กุลเศรษฐสิทธิ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) เบญจา แสงจันทร์ ผู้เสนอ (นางสาวเบญจา แสงจันทร์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) ปริญา ช่วยเหตุ ศิริรัตน์ ผู้เสนอ (นายปริญา ช่วยเหตุ ศิริรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) มานพ ศิริภูวดล ผู้เสนอ (นายมานพ ศิริภูวดล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) คำพอง เทพาคำ ผู้เสนอ (นายคำพอง เทพาคำ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) สุธรรณ สุบรรณ ณ อยุธยา ผู้เสนอ (นางสาวสุทธรรณ สุบรรณ ณ อยุธยา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) วรภพ วิริยะโรจน์ ผู้เสนอ (นายวรภพ วิริยะโรจน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ศักดินัย นุ่มหนู ผู้เสนอ (นายศักดินัย นุ่มหนู) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) สมชาย ผึ้งชลจิตร ผู้เสนอ (นายสมชาย ผึ้งชลจิตร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ฌัฐพล สืบศักดิ์วงศ์ ผู้เสนอ (นายฌัฐพล สืบศักดิ์วงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) รังสิมันต์ โรม ผู้เสนอ (นายรังสิมันต์ โรม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) อีรัชชัย พันธุมาศ ผู้เสนอ (นายอีรัชชัย พันธุมาศ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) ฌัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ ผู้เสนอ (นายฌัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) จิรัฎฐ์ ทองสุวรรณ์ ผู้เสนอ (นายจิรัฎฐ์ ทองสุวรรณ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) ญาณธิชา บัวเพื่อน ผู้เสนอ (นางสาวญาณธิชา บัวเพื่อน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) องค์การ ชัยบุตร ผู้เสนอ (นายองค์การ ชัยบุตร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) จรัส คุ่มไข่น้ำ ผู้เสนอ (นายจรัส คุ่มไข่น้ำ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) สุเทพ อู๋อัน ผู้เสนอ (นายสุเทพ อู๋อัน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) สุรวาท ทองบุ ผู้เสนอ (รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) อภิชาติ ศิริสุนทร ผู้เสนอ (นายอภิชาติ ศิริสุนทร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	(ลงชื่อ) วุฒินันท์ บุญชู ผู้เสนอ (นายวุฒินันท์ บุญชู) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ)	ทวิศักดิ์ ทักษิณ (นายทวิศักดิ์ ทักษิณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สมเกียรติ ไชยวิสุทธิกุล (นายสมเกียรติ ไชยวิสุทธิกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	วาโย อัครรุ่งเรือง (นายวาโย อัครรุ่งเรือง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	อมรัตน์ โชคปมิตต์กุล (นางอมรัตน์ โชคปมิตต์กุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สมเกียรติ ถนอมสินธุ์ (นายสมเกียรติ ถนอมสินธุ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	วิโรจน์ ลักขณาอดิศร (นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
	(ลงชื่อ)	ศิริกัญญา ตันสกุล (นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล		ผู้เสนอ	

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทรเพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

ณัฐรา พิมพ์
ภัทรา ทาน
ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐
ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดและบทกำหนดโทษในการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดและอำนาจของศาลให้ดำเนินการตามที่เห็นสมควรเพื่อ
บรรเทาความเสียหายที่เกิดจากการกระทำความผิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ในการยื่นต่อศาลเพื่อขอระงับการแพร่หลายหรือลบ
ข้อมูลคอมพิวเตอร์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

เหตุผล

โดยที่กรณีบุคคลนำเข้าสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันจะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการ
กระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีเจตนารมณ์ของกฎหมายเพื่อเอาผิดการกระทำต่อระบบ
คอมพิวเตอร์ แต่พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้มีการแก้ไข
บทบัญญัติดังกล่าวทำให้สามารถตีความได้กว้างขวางขึ้นมาก ห่างไกลออกไปจากเจตนารมณ์เดิม จนครอบคลุมไปถึง
การแสดงความคิดเห็นบนโลกออนไลน์ได้กว้างขวาง และคำว่า “ก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน” ถือว่า
เป็นเรื่องที่พิสูจน์กันได้ยาก และไม่ชัดเจนว่าประชาชนที่ได้รับข้อมูลแล้วตื่นตระหนกตกใจกันแค่ไหน จึงจะ
นำไปสู่การฟ้องร้องดำเนินคดีเอาผิดกับเนื้อหาบนโลกออนไลน์ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับการจำกัดการใช้
เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นบนโลกออนไลน์ ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายจึงสมควรต้องมีการแก้ไข
เพิ่มเติมฐานความผิดและบทกำหนดโทษในการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ
เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้และสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสามารถรับมือ
กับสถานการณ์สังคมในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ เผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ทำปลอมขึ้นทั้งหมดหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด และโดยการหลอกลวงดังว่านั้นทำให้ได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม ทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำต่อประชาชน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติม หรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖/๑ ในคดีความผิดตามคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดแห่งกฎหมายฉบับนี้หรือประมวลกฎหมายอื่น ศาลอาจสั่ง”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖/๒ ผู้ใดรู้หรือได้รับแจ้งให้รู้ว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ในความครอบครองของตนเป็นข้อมูลที่ศาลสั่งให้ทำลายตามมาตรา ๑๖/๑ ผู้นั้นต้องทำลายข้อมูลดังกล่าว หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่มีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ทำการสอบสวนในการกระทำความผิดตามกฎหมายดังกล่าวนี้ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ร้องขอ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้ยื่นคำร้องพร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลที่มีเขตอำนาจขอให้มีการสั่งระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบคอมพิวเตอร์ได้

(๑) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
 (๒) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา
 (๓) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
 (๔) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน อันเป็นการกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายอื่น

(๕) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

คำสั่งศาลตามวรรคหนึ่งให้มีผลได้ไม่เกิน ๓๖๕ วัน และให้เปิดเผยต่อสาธารณะ

การดำเนินการของศาลตามวรรคหนึ่ง ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นเอง หรือจะสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนด หลักเกณฑ์ ระยะเวลา และวิธีการปฏิบัติสำหรับการระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ของ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ให้บริการให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันโดยคำนึงถึงพัฒนาการทางเทคโนโลยีที่ เปลี่ยนแปลงไป เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน พนักงานเจ้าหน้าที่จะยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งไปก่อนที่จะ ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องรายงานให้รัฐมนตรีทราบโดยเร็ว”

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่..)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กรณีบุคคลนำเข้าสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันจะเป็นความผิด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีเจตนารมณ์ของกฎหมายเพื่อเอาผิดการกระทำต่อระบบคอมพิวเตอร์ แต่พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้มีการแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวทำให้สามารถตีความได้กว้างขึ้นมาก ห่างไกลออกไปจากเจตนารมณ์เดิม จนครอบคลุมไปถึงการแสดงความคิดเห็นบนโลกออนไลน์ได้กว้างขวาง และคำว่า “ก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน” ถือว่าเป็นเรื่องที่พิสูจน์กันได้ยาก และไม่ชัดเจนว่าประชาชนที่ได้รับข้อมูลแล้วตื่นตระหนกตกใจกันแค่ไหน จึงจะนำไปสู่การฟ้องร้องดำเนินคดีเอาผิดกับเนื้อหาบนโลกออนไลน์ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับการจำกัดการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นบนโลกออนไลน์ ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย จึงสมควรต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดและบทกำหนดโทษในการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้และสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสามารถรับมือกับสถานการณ์สังคมในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังนี้

๒.๑ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒.๒ ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ เผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ทำปลอมขึ้นทั้งหมดหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด ถ้าได้กระทำไปเพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่แท้จริง เพื่อให้ได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือเพื่อให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม ทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปลอมข้อมูลคอมพิวเตอร์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง มิได้กระทำต่อประชาชน แต่เป็นการกระทำต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผู้กระทำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้เป็นความผิดอันยอมความได้ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๓ ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติม หรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท (ร่างมาตรา ๔)

๒.๔ ในคดีความผิดตามคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดแห่งกฎหมายฉบับนี้หรือประมวลกฎหมายอื่น ศาลอาจสั่ง// (ร่างมาตรา ๕)

๒.๕ ผู้ใดรู้หรือได้รับแจ้งให้รู้ว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ในความครอบครองของตนเป็นข้อมูลที่ศาลสั่งให้ทำลายตามมาตรา ๑๖/๑ ผู้นั้นต้องทำลายข้อมูลดังกล่าว หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่มีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด (ร่างมาตรา ๖)

๒.๖ ในกรณีที่มีการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ทำการสอบสวนในการกระทำความผิดตามกฎหมายดังต่อไปนี้ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ร้องขอ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้ยื่นคำร้องพร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลที่มีเขตอำนาจขอให้มีคำสั่งระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบคอมพิวเตอร์ได้

- (๑) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา
- (๓) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการ

พอกเงิน

(๔) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน อันเป็นการกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายอื่น

(๕) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา คำสั่งศาลตามวรรคหนึ่งให้มีผลได้ไม่เกิน ๓๖๕ วัน และให้เปิดเผยต่อสาธารณะ การดำเนินการของศาลตามวรรคหนึ่ง ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นเอง หรือจะสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ ระยะเวลา และวิธีการปฏิบัติสำหรับการระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ให้บริการให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันโดยคำนึงถึงพัฒนาการทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน พนักงานเจ้าหน้าที่จะยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งไปก่อนที่จะได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องรายงานให้รัฐมนตรีทราบโดยเร็ว (ร่างมาตรา ๗)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
นายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดและบทกำหนดโทษในการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดและอำนาจของศาลให้ดำเนินการตามความเห็นสมควรเพื่อบรรเทาความเสียหายที่เกิดจากการกระทำความผิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ในการยื่นต่อศาลเพื่อขอระงับการแพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์จากระบบคอมพิวเตอร์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

๒.๒ เหตุผล

โดยที่กรณีนุคคลนำเข้าข้อมูลคอมพิวเตอร์อันจะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีเจตนารมณ์ของกฎหมายเพื่อเอาผิดการกระทำต่อระบบคอมพิวเตอร์ แต่พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้มีการแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวทำให้สามารถตีความได้กว้างขึ้นมาก ห่างไกลออกจากเจตนารมณ์เดิม จนครอบคลุมไปถึงการแสดงความคิดเห็นบนโลกออนไลน์ได้อย่างกว้างขวาง และคำว่า “ก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน” ถือเป็นสิ่งที่พิสูจน์กันได้ยาก และไม่ชัดเจนว่าประชาชนที่ได้รับข้อมูลแล้วตื่นตระหนกตกใจกันแค่ไหน จึงจะนำไปสู่การฟ้องร้องดำเนินคดีเอาผิดกับเนื้อหาบนโลกออนไลน์ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับการจำกัดการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นบนโลกออนไลน์ ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย จึงสมควรต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดและบทกำหนดโทษในการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้และสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสามารถรับมือกับสถานการณ์สังคมในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้ มีหลักการและเหตุผลเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการที่กฎหมายดังกล่าวมีการแก้ไขเพิ่มเติมใน พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา อันทำให้บทบัญญัติบางมาตราไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่ต้น เนื่องจากทำให้ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถตีความบทบัญญัติได้อย่างกว้างขวางและมีการนำบทบัญญัติมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อจำกัดเสรีภาพของประชาชนในการแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นเป็นหลักการที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองและคุ้มครองไว้ในมาตรา ๓๔ ความว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อสารความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน” ซึ่งจากหลักการและข้อยกเว้นของรัฐธรรมนูญเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นย่อมเห็นได้ว่าบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดข้อยกเว้นเพื่อการจำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนสำหรับบางกรณีที่เกิดขึ้นกว่าสมควร ประกอบกับการที่บทบัญญัติบางมาตราใช้คำว่า “ก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน” มากำหนดเป็นองค์ประกอบความผิดนั้นย่อมเป็นการใช้ถ้อยคำที่สามารถพิสูจน์ได้ยากและไม่มีความชัดเจน จึงนำไปสู่การฟ้องร้องดำเนินคดีเอาผิดกับประชาชนที่แสดงความคิดเห็นผ่านสื่อสังคมออนไลน์ซึ่งไม่ตรงตามเจตนารมณ์เดิมของกฎหมาย ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตราเกี่ยวกับฐานความผิด บทกำหนดโทษ อำนาจของศาล และอำนาจหน้าที่ในการยื่นคำร้องต่อศาลให้มีความเหมาะสม และเป็นไปอย่างสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้และสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสามารถรับมือกับสถานการณ์ทางสังคมในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ทั้งนี้ เพื่อให้การรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นไปด้วยความรอบคอบตามกลไกของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ จึงสามารถสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งได้มีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติม เป็นดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดและบทกำหนดโทษในการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดจากเดิมซึ่งเป็นฐานความผิดสำหรับการนำเข้า เผยแพร่ และส่งต่อข้อมูล กรณีโดยทุจริตหรือโดยหลอกลวงได้นำเข้า เผยแพร่ และส่งต่อข้อมูลที่บิดเบือนหรือปลอมข้อมูลอันเป็นเท็จ หรือข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงประการต่าง ๆ หรือข้อมูลลามกที่ประชาชนอาจเข้าถึงได้ เปลี่ยนเป็น “ฐานความผิดกรณีหลอกลวงผู้อื่นด้วยการนำเข้า เผยแพร่ และส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอม โดยทุจริต” ซึ่งต้องเป็นการกระทำที่ผู้กระทำรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลปลอม ไม่ว่าจะเป็นการปลอมข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วน และการหลอกลวงนั้นทำให้ได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม ทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ และมีเจตนาพิเศษที่ต้องกระทำโดยทุจริต ทั้งนี้ กำหนดให้ฐานความผิดที่เสนอแก้ไขเพิ่มเติมเป็นความผิดอันยอมความได้ซึ่งหลักการนี้มีการเสนอไว้ในมาตรา ๑๔ วรรคสาม ส่วนมาตรา ๑๔ วรรคสอง มีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้การกระทำความผิด

ตามวรรคหนึ่งหากเป็นการกระทำต่อประชาชนผู้กระทำได้รับโทษหนักขึ้น จากแต่เดิมที่มีการกำหนดโทษสำหรับการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งที่ได้กระทำต่อประชาชนผู้กระทำได้รับโทษเบาลง

นอกจากนี้ยังมีการเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ดังกล่าว ซึ่งกำหนดเป็นโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปีหรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยเป็นการกำหนดโทษที่ลดลงจากกฎหมายเดิมซึ่งกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปีหรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนมาตรา ๑๔ วรรคสอง กรณีการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำต่อประชาชน กำหนดโทษที่สูงขึ้นโดยมีโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จากที่กฎหมายเดิมกำหนดโทษสำหรับการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งซึ่งมิได้กระทำต่อประชาชนเป็นโทษที่ต่ำกว่านี้โดยมีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปีหรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งมีการเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษในมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง กรณีความผิดฐานนำข้อมูลภาพของผู้อื่นที่สร้างขึ้น ตัดต่อ เติม ดัดแปลงเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ โดยประการที่น่าจะเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นถูกเกลียดชัง หรืออับอาย ซึ่งกำหนดเฉพาะโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น โดยเป็นการกำหนดโทษที่ต่างจากกฎหมายเดิม ซึ่งกำหนดให้มีทั้งโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

๒. แก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดและอำนาจของศาลให้ดำเนินการตามที่เห็นสมควรเพื่อบรรเทาความเสียหายที่เกิดจากการกระทำความผิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒)

มาตรา ๑๖/๑ มีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมกรณีที่กำหนดให้ศาลอาจสามารถสั่งให้ทำลายข้อมูล หรือให้โฆษณาหรือเผยแพร่คำพิพากษาทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือให้ดำเนินการอื่นตามที่ศาลเห็นสมควร ซึ่งกฎหมายเดิมกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งดังกล่าวเฉพาะคดีที่เป็นความผิดตามมาตรา ๑๔ กรณีความผิดฐานนำเข้า เผยแพร่ และส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน หรือโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคง หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคง และการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา รวมถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามก และมาตรา ๑๖ กรณีความผิดฐานนำข้อมูลภาพของผู้อื่นที่สร้างขึ้น ตัดต่อ เติม ดัดแปลงเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ โดยประการที่น่าจะเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นถูกเกลียดชัง หรืออับอาย โดยร่างกฎหมายนี้เสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนต้น โดยตัดคำว่า “มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๖ ซึ่งมี” ออก เพื่อให้ศาลอาจสามารถสั่งให้จำเลยดำเนินการดังกล่าวได้ในทุกฐานความผิดตามที่ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดอันเป็นไปตามที่ศาลเห็นสมควร

มาตรา ๑๖/๒ มีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมกรณีการกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนคำสั่งศาลในการให้ทำลายข้อมูลตามมาตรา ๑๖/๑ ซึ่งกฎหมายเดิมกำหนดให้ผู้ที่ “รู้” ว่าศาลสั่งเท่านั้น แต่ร่างกฎหมายที่เสนอได้กำหนดให้ทั้งผู้ที่ “รู้หรือได้รับแจ้งให้รู้” ด้วย นอกจากนี้ยังได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมความให้สอดคล้องกับการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๑๖/๑ โดยจากเดิมที่กำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๖/๒ ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ใน “มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี” โดยร่างกฎหมายนี้เสนอให้ตัดคำว่า “มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี” ออก โดยกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่มีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด

๓. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ในการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอระงับการแพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์จากระบบคอมพิวเตอร์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ มีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการยื่นคำร้องพร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้ระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ จากกฎหมายเดิมที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการกระบวนกรดังกล่าวโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (รัฐมนตรี) และกำหนดให้รัฐมนตรีสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อดำเนินการสำหรับกรณีที่ทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ขัดต่อความสงบ

เรียบบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนมีการทำให้แพร่หลาย โดยเสนอแก้ไขเพิ่มเติมให้การยื่นคำร้องต่อศาล ดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ทำการสอบสวนในการกระทำความผิดตามกฎหมาย หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้เป็นผู้ดำเนินการ โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ตัดการดำเนินการของคณะกรรมการกลั่นกรองข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่แต่งตั้ง โดยรัฐมนตรีออกทั้งหมด

นอกจากนี้ยังได้แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ศาลจะสั่งให้ระงับหรือลบได้ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จากที่กฎหมายเดิมกำหนดให้เป็นข้อมูลที่อาจกระทบต่อความมั่นคงตามประมวลกฎหมายอาญา และข้อมูลที่เป็นความผิดอาญาตามกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาหรือกฎหมายอื่นซึ่งขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เปลี่ยนเป็นข้อมูลที่เป็นความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา ข้อมูลที่เป็นความผิดตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ข้อมูลที่บิดเบือนหรือปลอม หรือข้อมูลเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชนอันเป็นการกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น และข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และมีการเสนอเพิ่มหลักการให้คำสั่งศาลในกรณีนี้มีผลได้ไม่เกิน ๓๖๕ วัน และให้เปิดเผยต่อสาธารณะ

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

- ๒.๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- ๒.๒ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- ๒.๓ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
- ๒.๔ ผู้อำนวยการศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ๒.๕ เจ้าหน้าที่ศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ๒.๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- ๒.๗ เจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๘ ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต
- ๒.๙ ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคล
- ๒.๑๐ ประชาชนทั่วไปผู้ใช้บริการ

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดตามมาตรา ๑๔ โดยกำหนดเฉพาะความผิดฐานหลอกลวงผู้อื่นด้วยการนำเข้าสู่ แยกแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยทุจริต ซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ หรือไม่

๓.๒ ท่านเห็นด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๔ โดยกำหนดให้มีอัตราโทษจำคุกและปรับลดลง และเห็นด้วยกับแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๖ ให้ไม่มีโทษจำคุก โดยให้คงเหลือเฉพาะโทษปรับเพียงอย่างเดียว หรือไม่

๓.๓ ท่านเห็นด้วยกับแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของศาลตามมาตรา ๑๖/๑ เพื่อให้ศาลสามารถสั่งให้จำเลยดำเนินการทำลายข้อมูล หรือประกาศหรือเผยแพร่คำพิพากษา หรือดำเนินการอื่นเพื่อบรรเทาความเสียหายได้ในทุกฐานความผิดตามที่ศาลเห็นสมควร หรือไม่

๓.๔ ท่านเห็นด้วยกับแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของศาลตามมาตรา ๑๖/๒ เพื่อกำหนดอัตราโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนคำสั่งศาลในการทำลายข้อมูล โดยให้ได้รับโทษเป็นกึ่งหนึ่งของโทษตามกฎหมายที่มีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด หรือไม่

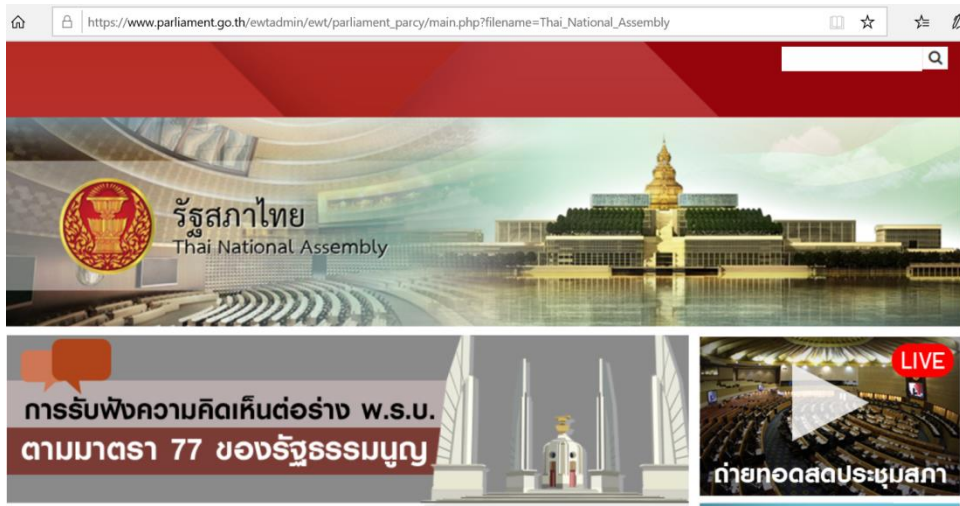
๓.๕ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอระงับหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๒๐ โดยมีให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี รวมถึงเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมลักษณะของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ศาลจะสั่งให้ระงับหรือลบได้ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น หรือไม่

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ รวมระยะเวลา จำนวน ๑๔๑ วัน นับจากวันขึ้นเว็บไซต์ ถึงวันปิดการรับฟัง

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...
ประเภทร่าง เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่เป็นร่างการเงิน
เสนอโดย นายพิธา ลิ่มเจริญรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ

ขณะนี้ผู้แสดงความเห็นแล้ว 26 คน

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง คือ

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
- ผู้อำนวยการศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ
- กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)
- กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
- ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)
- ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท โทเทิล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)
- ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท ไลน์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด
- ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท เฟซบุ๊ก (ประเทศไทย) จำกัด
- กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท กูเกิล (ประเทศไทย) จำกัด

๕ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th จำนวน ๒๖ ราย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนทั่วไปผู้ใช้บริการ ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว ผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง และนักเรียน/นักศึกษา

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน ได้แสดงความคิดเห็นมี จำนวน ๔ ราย คือ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และบริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

๑. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดตามมาตรา ๑๔ โดยกำหนดเฉพาะความผิดฐานหลอกลวงผู้อื่นด้วยการนำเข้า เผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยทุจริต ซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๓ คน เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ แต่มิได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (<i>เว็บไซต์</i>)	ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๓ คน ไม่เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ - ไม่เห็นด้วยเนื่องจากการนำเข้าข้อมูลอันเป็นเท็จส่วนใหญ่เป็นไปเพื่อให้ร้ายหน่วยงานของรัฐ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>- ควรเป็นความผิดอันยอมความไม่ได้ เพราะถือว่าเป็นการเผยแพร่ข่าวปลอม หลอกลวงชาวบ้าน จึงต้องดำเนินคดีให้ถึงที่สุด</p> <p>- ไม่ควรลดอัตราโทษ แต่ควรเพิ่มอัตราโทษ และไม่ควรเป็นการกระทำความผิดที่ยอมความได้ (เว็บไซต์)</p>
	<p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากกรณีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ เนื่องจากบริบทของสังคมไทยยังมีความจำเป็นจะต้องให้ความสำคัญกับความมั่นคงของประเทศ โดยเฉพาะในมาตรา ๑๔ (๒) (๓) ยิ่งต้องสมควรคงไว้ อีกทั้งการเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีเนื้อหาลามกและยั่วยุ กามารมณ์ในทางเพศอาจขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนซึ่งจะเป็นภัยต่อสังคมได้ จึงสมควรคงมาตรา ๑๔ (๔) ไว้เช่นกัน สำหรับในส่วนความผิดตามมาตรา ๑๔ (๑) นั้น การตัดข้อยกเว้นที่ไม่ให้รวมถึงความผิดหมิ่นประมาทออกไป ย่อมไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ต้องการคุ้มครองประชาชนโดยทั่วไปมิใช่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ดังนั้นจึงไม่เห็นพ้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรานี้ (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)</p>
	<p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากบทบัญญัติที่บังคับใช้ในปัจจุบันตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีความครอบคลุมและเหมาะสมแล้ว การแก้ไขเพิ่มเติมมาตราดังกล่าว โดยกำหนดเฉพาะฐานความผิด หลอกลวงผู้อื่นโดยการนำเข้า เผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมในลักษณะดังกล่าว ทำให้มีองค์ประกอบความผิดคล้ายกับความผิดฐานฉ้อโกงซึ่งบัญญัติเป็นความผิดไว้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ อยู่แล้ว อีกทั้งยังเป็นการมุ่งเน้นไปที่การกระทำความผิดที่มุ่งหมายต่อทรัพย์สิน จึงอาจไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ที่มุ่งเน้นไปที่การป้องกันและปราบปรามการกระทำต่อข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้การแก้ไขเพิ่มเติมในลักษณะดังกล่าวจะเป็นเหตุให้การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นข้อมูลอันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะของประเทศ หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน และการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญารวมถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกที่ประชาชนทั่วไปเข้าถึงได้ไม่มีความผิดอีกต่อไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับสถานการณ์การกระทำความผิดที่มีความซับซ้อนตามพัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ทั้งนี้ ในส่วนข้อความตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่บัญญัติว่า “...หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน” อาจแก้ไขเพิ่มเติมเป็น “...หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชนเป็นวงกว้าง” เพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้นได้ <i>(สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)</i></p>
	<p>ปัจจุบันกรมสอบสวนคดีพิเศษมีการดำเนินคดีพิเศษซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมหลายคดี บางคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ บางคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล หากมีการแก้ไขฐานความผิดตามมาตรา ๑๔ โดยยกเลิกฐานความผิดเดิมแล้วกำหนดเป็นความผิดฐานปลอมข้อมูลคอมพิวเตอร์ขึ้นใหม่ จะทำให้การกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่มีความผิดอีกต่อไป ทำให้ไม่อาจดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคดีพิเศษทั้งที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดีของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ การส่งคดีของพนักงาน</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>อัยการ รวมถึงการพิจารณาคดีของศาลอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อีกทั้งจะส่งผลให้การกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวมีแนวโน้มที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานสำคัญของประเทศ และยังเป็นช่องทางในการเผยแพร่เนื้อหาหรือสื่อผิดกฎหมายอันนำมาซึ่งปัญหาสังคมที่มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น</p> <p><i>(กรมสอบสวนคดีพิเศษ)</i></p>

๒. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๔ โดยกำหนดให้มีอัตราโทษจำคุกและปรับลดลง และเห็นด้วยกับแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๖ ให้ไม่มีโทษจำคุก โดยให้คงเหลือเฉพาะโทษปรับเพียงอย่างเดียว หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๓ คน เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ แต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(เว็บไซต์)</i></p>	<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๓ คน ไม่เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่เห็นด้วยเนื่องจากการนำเข้าสู่ข้อมูลอันเป็นเท็จส่วนใหญ่เกินไปเพื่อให้ร้ายหน่วยงานของรัฐ - ไม่เห็นด้วยเนื่องจากจะทำให้คนไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย - ไม่ควรลดโทษ แต่ควรเพิ่มโทษให้หนักและไม่ควรเหลือแต่เพียงโทษปรับเท่านั้น เพราะจะทำให้ผู้ที่สามารถจ่ายค่าปรับกระทำความผิดซ้ำได้ <p><i>(เว็บไซต์)</i></p>
	<p>ไม่เห็นด้วย เหตุเพราะกรณีการแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษของมาตรา ๑๖ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมไม่เห็นพ้องด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษตามมาตรานี้ เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ทำให้การสร้างขึ้น ตัดต่อ เดิม หรือตัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใดสามารถทำได้ง่าย แบนเนียนยิ่งขึ้น การกระทำความผิดตามมาตรานี้จึงก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่นอย่างรุนแรง หากไม่คงอัตราโทษเดิมไว้ อาจก่อให้เกิดความไม่ยำเกรงต่อ</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>กฎหมาย และกระทำความผิดได้โดยง่าย และก่อให้เกิดความเสียหายมากยิ่งขึ้น การคงอัตราโทษเดิมไว้ย่อมจะเป็นการป้องปรามการกระทำความผิด สมดังเจตนารมณ์ของกฎหมาย (<i>กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม</i>)</p>
	<p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๔ เป็นเพียงการปรับรูปแบบการบัญญัติกฎหมาย ไม่ใช่เป็นการลดโทษหรือเพิ่มโทษ เหตุเพราะบทบัญญัติปัจจุบันกำหนดให้การกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง เป็นการกระทำกับประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในวรรคสองบัญญัติว่า หากกรณีความผิดตามมาตรา ๑๔ (๑) มีได้กระทำต่อประชาชนแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ส่วนในร่างแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ วรรคแรก ได้แก้ไขให้เหลือเฉพาะฐานความผิดหลอกหลวงผู้อื่นด้วยการนำเข้า เผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอม และเป็นการกระทำที่มีโทษต่อประชาชน โดยบัญญัติระวางโทษไว้เท่ากับกับมาตรา ๑๔ วรรคสองปัจจุบัน ส่วนกรณีเป็นการกระทำต่อประชาชนซึ่งมาตรา ๑๔ ได้บัญญัติไว้ในวรรคแรก ในร่างมาตราที่แก้ไขตามร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ปรับแก้ไขไว้ในวรรคสอง ซึ่งมีอัตราโทษเท่ากับกฎหมายปัจจุบัน จึงเห็นว่าเป็นเพียงการแก้ไขสลับลำดับวรรคเพื่อให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ขอแก้ไขให้เหลือเพียงฐานความผิดเดียว ไม่ใช่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษในมาตรา ๑๔ (<i>สำนักงานตำรวจแห่งชาติ</i>)</p>
	<p>กรณีของมาตรา ๑๖ นั้นเห็นว่า การจะแก้ไขมาตรา ๑๖ ให้คงเหลือเพียงโทษปรับนั้น การที่จะพิจารณา กำหนดโทษของความผิดจะต้องพิจารณาจากองค์ประกอบของการกระทำความผิดด้วย เมื่อการกระทำในมาตรา ๑๖ เป็นการนำเข้าสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปเข้าถึงได้ และด้วยการทำงานจากระบบคอมพิวเตอร์</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>การเผยแพร่ของข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็ว และเป็นรูปแบบของกระทำความผิดที่มีลักษณะทำให้ปรากฏภาพผู้อื่นที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติม หรือดัดแปลง โดยการกระทำดังกล่าวจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย การกำหนดให้มีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหมาะสมแล้ว ทั้งยังสอดคล้องกับความผิดฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๒๘ ซึ่งบัญญัติให้มีระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เพราะมีลักษณะการเผยแพร่ข้อมูลที่อาจกว้างขวางน้อยกว่า (<i>สำนักงานตำรวจแห่งชาติ</i>)</p>

๓. ท่านเห็นด้วยกับแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของศาลตามมาตรา ๑๖/๑ เพื่อให้ศาลสามารถสั่งให้จำเลยดำเนินการทำลายข้อมูล หรือประกาศหรือเผยแพร่คำพิพากษา หรือดำเนินการอื่นเพื่อบรรเทาความเสียหาย ได้ในทุกฐานความผิดตามที่ศาลเห็นสมควร หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๖ คน เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เห็นด้วยในการที่ศาลสามารถสั่งให้จำเลยทำลายเอกสารที่เป็นเท็จ - เห็นด้วย เพราะสมเหตุสมผลดี (<i>เว็บไซต์</i>) 	<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๐ คน ไม่เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรให้ศาลมีอำนาจคงเดิม (<i>เว็บไซต์</i>)
	<p>ไม่เห็นด้วย เหตุเพราะกรณีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖/๑ นั้นเห็นว่า บทบัญญัติตามมาตราในปัจจุบันมีความเหมาะสมและสอดคล้องในทางปฏิบัติที่ศาลอาจมีคำสั่งให้ทำลายข้อมูลตามมาตราดังกล่าว หรือให้โฆษณาหรือเผยแพร่คำพิพากษาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือสื่ออื่นใด ตามที่ศาลเห็นสมควร โดยให้จำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา หรือเผยแพร่ หรือให้ดำเนินการอื่นตามที่ศาลเห็นสมควร เพื่อบรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำความผิดนั้น เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับ</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>เนื้อหาสาระ (Content) ที่แตกต่างจากความผิดในมาตราอื่นที่บัญญัติไว้สำหรับการกระทำความผิดเกี่ยวกับข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ <i>(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)</i></p>
	<p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากเห็นว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งมาตรา ๑๖/๑ ที่ได้กำหนดให้อำนาจศาลสั่งให้ทำลายข้อมูล โฆษณาหรือเผยแพร่คำพิพากษา หรือดำเนินการอื่นที่ศาลเห็นสมควรเพื่อบรรเทาความเสียหายจากการกระทำความผิดในคดีความผิดตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ ซึ่งคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดมีความเหมาะสมอยู่แล้ว การแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจศาลให้บรรเทาความเสียหายจากการกระทำในทุกคดีความผิด ควรกำหนดไว้ในกฎหมายที่กำหนดอำนาจศาลเป็นการทั่วไปจะเหมาะสมกว่า <i>(สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)</i></p>

๔. ท่านเห็นด้วยกับแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของศาลตามมาตรา ๑๖/๒ เพื่อกำหนดอัตราโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนคำสั่งศาลในการทำลายข้อมูล โดยให้ได้รับโทษเป็นกึ่งหนึ่งของโทษตามกฎหมายที่มีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๔ คน เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ แต่ไม่ได้แสดงความเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(เว็บไซต์)</i></p>	<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๒ คน ไม่เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเสียหายที่เกิดแก่ชื่อเสียง หรือเสียโอกาสไม่สามารถประเมินได้ จึงควรกำหนดอำนาจของศาลไว้ตามเดิม <p><i>(เว็บไซต์)</i></p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>กรณีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖/๒ นั้นไม่เห็นพ้องด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรานี้ เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระ (Content) ของมาตรา ๑๖/๑ (<i>กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม</i>)</p>
	<p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากเป็นการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้มีความสอดคล้องกับการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๖/๑ ซึ่งประเด็นนี้ได้แสดงผลที่ไม่เห็นด้วยไว้แล้วตามประเด็นคำถามที่ ๓ ข้างต้น (<i>สำนักงานตำรวจแห่งชาติ</i>)</p>

๕ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอระงับหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๒๐ โดยมีให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี รวมถึงเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมลักษณะของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ศาลจะส่งให้ระงับหรือลบได้ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๔ คน เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างไร (<i>เว็บไซต์</i>)</p>	<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๒ คน ไม่เห็นด้วยกับประเด็นคำถามนี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรกำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ไว้ตามเดิม (<i>เว็บไซต์</i>)
	<p>กรณีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ นั้นไม่เห็นพ้องด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรานี้ เนื่องจากการดำเนินการตามมาตรานี้ของพนักงานเจ้าหน้าที่สมควรจะได้รับการตรวจสอบและกลั่นกรองจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมซึ่งเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายก่อน (<i>กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม</i>)</p>
	<p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากบทบัญญัติในมาตรา ๒๐ ของกฎหมายปัจจุบันเป็นเรื่องมาตรการในการระงับการเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ผิดกฎหมาย ซึ่งรวมถึงข้อมูลที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงในราชอาณาจักร</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ข้อมูลที่เป็นความผิดอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาหรือกฎหมายอื่นซึ่งข้อมูลนั้นมีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนั้นหรือพนักงานสอบสวนได้ร้องขอ ตลอดจนข้อมูลที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนซึ่งตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง กำหนดให้ผ่านกระบวนการในการให้ความเห็นชอบหรือกลั่นกรองก่อนเริ่มขั้นตอนการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้มีการระงับหรือลบข้อมูลแสดงให้เห็นเจตนาของมาตรา ๒๐ ที่มุ่งเน้นมาตรการในเชิงการระงับหรือป้องกันการเผยแพร่ของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ซึ่งมีความเหมาะสมกับรูปแบบของการกระทำความผิดเกี่ยวกับข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่สามารถเผยแพร่ข้อมูลไปอย่างรวดเร็ว และในส่วนของ การยื่นคำร้องขอต่อศาลในบทบัญญัติของกฎหมายปัจจุบัน กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีสามารถยื่นคำร้องต่อศาลสำหรับข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๒๐ (๑) (๒) และ (๓) และกำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลั่นกรอง มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลได้สำหรับข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง แต่ในร่างมาตรา ๒๐ กำหนดเงื่อนไขในการยื่นคำร้องต่อศาลว่า ต้องให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสอบสวนตามกฎหมายเฉพาะหรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องขอต่อศาล ซึ่งเห็นได้ว่า หากมีการแก้ไขตามร่างมาตรา ๒๐ ดังกล่าวแล้ว ไม่เพียงเป็นการตัดอำนาจของรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการกลั่นกรอง แต่เป็นการตัดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการยื่นคำร้องได้ด้วยตนเองเมื่อมีการพบเห็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะตามความในมาตรา ๒๐ นั้น และเมื่อพิจารณาจากลักษณะของการยื่นคำร้องและประเภทของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ศาลมีอำนาจสั่งตามร่าง มาตรา ๒๐ ที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว จะเห็นว่าต้องเป็นกรณีที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษหรือมีการเริ่มดำเนินขั้นตอนการสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นเสียก่อน ซึ่งเป็นคนละกรณีกับเจตนาของมาตรา ๒๐ ที่มุ่งเน้น</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	มาตรการในเชิงการบังคับหรือป้องกันการเผยแพร่ของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงเห็นว่าข้อความในมาตรา ๒๐ ได้บัญญัติไว้อย่างเหมาะสมแล้ว ทั้งนี้ หากประสงค์จะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าว เห็นควรที่จะแก้ไขโดยการเพิ่มบทบัญญัติเป็นมาตราใหม่ขึ้นมาแทน (<i>สำนักงานตำรวจแห่งชาติ</i>)

๔.๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(๑) เห็นสมควรคงหลักการในการจัดการกับข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในภาค ๒ ลักษณะ ๑ หรือลักษณะ ๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญารวมทั้งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน จึงยังจำเป็นต้องคงหลักการเพื่อให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองข้อมูลคอมพิวเตอร์ช่วยพิจารณา ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรี เพื่อยื่นคำร้องพร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลขอให้คำสั่งระงับการทำให้เผยแพร่หรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบคอมพิวเตอร์ต่อไป (*กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม*)

(๒) ประเด็นการกำหนดให้คำสั่งศาลมีผลได้ไม่เกิน ๓๖๕ วัน และให้เปิดเผยต่อสาธารณะนั้น ขอดังข้อสังเกตว่า จะเป็นการสร้างภาระในทางปฏิบัติให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง อาทิ ผู้ให้บริการจะต้องคอยติดตามเพื่อให้คำสั่งศาลมีผลไม่เกิน ๓๖๕ วัน รวมทั้งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจะต้องคอยปรับปรุงสถานะของคำสั่งศาล แต่หากปล่อยให้ไปเป็นไปตามกระบวนการที่มีอยู่เดิม ผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดจนประชาชนก็ยังคงสามารถตรวจสอบกระบวนการทำงานของกระทรวงฯ และติดตามหรือตรวจสอบการปฏิบัติตามคำสั่งศาลได้อยู่แล้ว (*กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม*)

(๓) ความเห็นต่อร่างมาตรา ๑๖/๒ โดยที่มาตรา ๑๖/๑ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ถูกเสนอปรับปรุงขอบเขตของบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลอาจสั่งให้ทำลายข้อมูลให้รวมถึงความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และประมวลกฎหมายอื่นด้วย และได้มีการปรับปรุงมาตรา ๑๖/๒ ในกรณีบุคคลใดที่ครอบครองข้อมูลที่ศาลสั่งให้ทำลายตามมาตรา ๑๖/๑ ซึ่งหากไม่ทำลายข้อมูลดังกล่าวจะต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดนั้น ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่าในการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติได้มีการขยายขอบเขตของกฎหมายให้ขยายไปถึงกรณีศาลมีคำสั่งให้ทำลายข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งไม่ใช่ผู้กระทำความผิดและได้รับผลจากคำพิพากษาโดยตรงย่อมไม่อาจทราบถึงผลของคำพิพากษาที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างครบถ้วน และอาจเกิดกรณีที่มีการตกลงไม่ได้ทำลายข้อมูลโดยปราศจากเจตนา เนื่องจากคำพิพากษาในคดีต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖/๑ มีอยู่เป็นจำนวนมาก และมีการพิพากษาในหลายเขตอำนาจศาล หรือคำพิพากษาอาจไม่ได้มีการเปิดเผยให้รับทราบเป็นการทั่วไป หรือมีการเปิดเผยให้สาธารณชนทราบเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด และผ่านมาเป็นระยะเวลาหนึ่งภายหลังจากที่มีคำพิพากษาแล้ว ดังนั้น เพื่อให้บุคคลที่ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ศาลสั่งให้ทำลายได้รับทราบคำสั่งศาลอย่างชัดเจน จึงขอเสนอปรับปรุงถ้อยคำจาก “ผู้รู้หรือรับแจ้งให้รู้ว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์...” เป็น “ผู้ใดได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์...” (*บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)*)

(๔) ความเห็นต่อร่างมาตรา ๒๐ โดยที่มาตรา ๒๐ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้มีการเสนอปรับปรุงให้คำสั่งระงับการทำให้เผยแพร่หรือลบบข้อมูลคอมพิวเตอร์มีผลได้ไม่เกิน ๓๖๕ วันนั้น ทั้งนี้ ขอเสนอให้มีการกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติตามคำสั่งอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งศาลดังกล่าวดำเนินการได้โดยถูกต้องสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย เช่น การมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งศาลทราบคำสั่งระงับการทำให้เผยแพร่หรือลบบข้อมูลคอมพิวเตอร์ และกำหนดวันที่ในการปฏิบัติตาม คำสั่งอย่างชัดเจน รวมถึงการมีหนังสือแจ้งคำสั่งสิ้นสุดระยะเวลาการระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ เป็นต้น เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติได้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ (*บริษัท ทูร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)*)

(๕) ความเห็นต่อร่างมาตรา ๒๐ โดยมีข้อสังเกตว่า มาตรา ๒๐ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เสนอให้ยกเลิกกระบวนการขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรีในการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้คำสั่งระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบบข้อมูลคอมพิวเตอร์แล้ว อย่างไรก็ตามในร่างมาตรา ๒๐ วรรคท้าย ยังมีการกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรีในการยื่นคำร้องต่อศาลอยู่ ดังนั้น ขอเสนอให้มีการพิจารณาถ้อยคำของร่างมาตรา ๒๐ วรรคท้าย เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัตินี้ และทำให้กระบวนการดำเนินการชัดเจนยิ่งขึ้น (*บริษัท ทูร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)*)

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

การเสนอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นเป็นผลสืบเนื่องจากการที่กฎหมายดังกล่าวมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งจากการแก้ไขเพิ่มเติมที่ผ่านมาได้ส่งผลทำให้บทบัญญัติบางมาตราไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่นั้น เนื่องจากทำให้ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถตีความบทบัญญัติได้อย่างกว้างขวางและมีการนำบทบัญญัติมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อจำกัดเสรีภาพของประชาชนในการแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อสังคมออนไลน์

ทั้งนี้ เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ไม่เป็นกฎหมายที่ทำให้ผู้บังคับใช้สามารถตีความได้อย่างกว้างขวางอันเป็นการจำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนจนเกินกว่าสมควร และเพื่อทำให้เกิดความเหมาะสมเกี่ยวกับอำนาจของศาลในการสั่งให้ทำลายข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือสั่งให้โฆษณาหรือเผยแพร่คำพิพากษา หรือให้ดำเนินการอื่นตามที่ศาลเห็นสมควรเพื่อบรรเทาความเสียหาย และเพื่อให้เกิดความเหมาะสมเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอระงับการแพร่หลายหรือลบบข้อมูลคอมพิวเตอร์และประเภทของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ต้องดำเนินการดังกล่าว รวมถึงเพื่อให้เกิดความเหมาะสมเกี่ยวกับบทกำหนดโทษในบางมาตรายิ่งขึ้น จึงได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖/๑ มาตรา ๑๖/๒ และมาตรา ๒๐ รายละเอียดปรากฏตามข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็นตามที่มีการอธิบายไว้แล้วข้างต้น ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ความว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อสารความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน”

ทั้งนี้ มาตรา ๓๔ เป็นบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฯ ในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ซึ่งมีความมุ่งหมายอันสะท้อนถึงเจตนารมณ์ของบทบัญญัติที่ปรากฏตามหนังสือความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบรายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ความว่า “กำหนดขึ้นเพื่อคุ้มครองเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นโดยวิธีการใด ๆ ของบุคคล และเสรีภาพทางวิชาการ พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขที่เป็นข้อยกเว้น” และมีคำอธิบายประกอบที่เกี่ยวข้องความว่า “โดยหลักการคุ้มครองเสรีภาพตามมาตรานี้ เป็นการรับรองเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชน เสรีภาพนี้เป็นที่ยอมรับนับถือว่า เป็นสิ่งสำคัญ มีคุณค่าในระดับสากล มีบัญญัติไว้ในปฏิญญาสากลและกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights – ICCPR)”

ปฏิญญาสากลและกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights – ICCPR)

ข้อ ๑๙ ๑. บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะมีความคิดเห็นโดยปราศจากการแทรกแซง

๒. บุคคลทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพแห่งการแสดงออก สิทธินี้รวมถึงเสรีภาพที่จะแสวงหา รับและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและความคิดทุกประเภท โดยไม่คำนึงถึงพรมแดน ทั้งนี้ ไม่ว่าด้วยวาจา เป็นลายลักษณ์อักษร หรือการตีพิมพ์ในรูปแบบของศิลปะ หรือโดยอาศัยสื่อประการอื่นตามที่ตนเลือก

๓. การใช้สิทธิตามที่บัญญัติในวรรค ๒ ของข้อนี้ ต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบพิเศษควบคู่ไปด้วยการใช้สิทธิดังกล่าวอาจมีข้อจำกัดในบางเรื่อง แต่ทั้งนี้ข้อจำกัดนั้นต้องบัญญัติไว้ในกฎหมายและจำเป็นต่อ

(ก) การเคารพในสิทธิหรือชื่อเสียงของบุคคลอื่น

(ข) การรักษาความมั่นคงของชาติ หรือความสงบเรียบร้อย หรือการสาธารณสุข หรือศีลธรรม

ของประชาชน

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคของสังคม

ข้อที่ ๔.๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม

ข้อย่อยที่ ๔.๓.๖ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล พัฒนาระบบโครงสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ทันสมัยได้อย่างรวดเร็ว ส่งเสริมเสรีภาพของสื่อสาธารณะ ควบคู่ไปกับมาตรการสร้างความรับผิดชอบของสื่อต่อสังคม รวมถึงส่งเสริมบทบาทขององค์กรที่เกี่ยวข้องในการให้ความรู้เรื่องสิทธิเพื่อคุ้มครองการใช้เทคโนโลยี และสื่อตามมาตรฐานความปลอดภัยและกฎหมาย ตลอดจนพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ทั้งในเชิงเนื้อหา และการสร้างความตระหนักและภูมิคุ้มกันของผู้ใช้สื่อ

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายตามร่างกฎหมายฉบับนี้ย่อมส่งผลทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดตามมาตรา ๑๔ เป็นความผิดฐานหลอกลวงผู้อื่นด้วยการนำเข้า เผยแพร่ และส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมโดยทุจริตเพียงฐานเดียว โดยผลลัพธ์ย่อมทำให้ประชาชนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์มากยิ่งขึ้น ครอบคลุมเท่าที่ไม่เป็นความผิดตามกฎหมายนี้และกฎหมายอื่น รวมถึงยังส่งผลทำให้ไม่เกิดการตีความกฎหมายอย่างกว้างขวางเกินสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบัญญัติในมาตรา ๑๔ (๒) ซึ่งกำหนดความว่า “โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะของประเทศ” ซึ่งเป็นการกำหนดถ้อยคำที่ทำให้เกิดการตีความได้อย่างกว้างขวาง และส่วนท้ายของอนุมาตราสองนี้มีการกำหนดคำว่า “ก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน” ซึ่งเป็นถ้อยคำที่ยากต่อการพิสูจน์ ส่วนในมาตรา ๑๖/๑ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของศาลให้ครอบคลุมทุกคดีตามที่ศาลมีคำพิพากษาสำหรับกรณีศาลอาจสั่งให้ทำลายข้อมูล ให้โฆษณาหรือเผยแพร่คำพิพากษา และให้ดำเนินการอื่นตามที่ศาลเห็นสมควรเพื่อบรรเทาความเสียหาย และยังเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อขอระงับการแพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์จากระบบคอมพิวเตอร์ในมาตรา ๒๐ ให้มีขั้นตอนที่กระชับยิ่งขึ้น เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวไม่ต้องผ่านความเห็นชอบจากรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย และคณะกรรมการกถำรองข้อมูลคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นไปตามหลักการเดิม รวมถึงในมาตรา ๒๐ ยังมีการแก้ไขเพิ่มเติมประเภทของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่จะต้องขอระงับการแพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- กฎหมายอาญา ได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญา ความผิดฐานหมิ่นประมาทและความผิดฐานอื่นที่เกี่ยวกับข้อมูลคอมพิวเตอร์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา เช่น พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นต้น
- กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้แก่ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ผลกระทบต่อสังคม

การเสนอแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔ โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้เหลือฐานความผิดเพียงฐานเดียวคือ ความผิดฐานหลอกลวงผู้อื่นด้วยการนำเข้า เผยแพร่ หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมโดยทุจริต จากเดิมที่กฎหมายมาตรานี้มีการกำหนดความผิดในหลายฐานความผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผิดฐานนำเข้าข้อมูลสู่ระบบคอมพิวเตอร์ในลักษณะข้อมูลอันลามกและเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ รวมถึงความผิดฐานเผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลอันลามกดังกล่าว ซึ่งมีการกำหนดไว้ในมาตรา ๑๔ (๔) และ (๕) นั้น ย่อมอาจส่งผลกระทบต่อสังคมในกรณีที่มีการนำเข้า เผยแพร่ และส่งต่อข้อมูลอันลามกเหล่านั้นไม่ได้กำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดอีกต่อไป โดยเมื่อเกิดเหตุขึ้น เช่น มีการเผยแพร่ข้อมูลลามกอนาจารในระบบคอมพิวเตอร์

ซึ่งส่งผลกระทบต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ก็จะไม่สามารถดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดได้ รวมถึงยังส่งผลกระทบต่อที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการหรือศาลอีกด้วย

ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

การเสนอแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔ โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้เหลือฐานความผิดเพียงฐานเดียวคือ ความผิดฐานหลอกลวงผู้อื่นด้วยการนำเข้า เผยแพร่ หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมโดยทุจริต จากเดิมที่กฎหมายมาตรานี้มีการกำหนดความผิดในหลายฐานความผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผิดฐานนำเข้าข้อมูลสู่ระบบคอมพิวเตอร์อันเป็นข้อมูลด้านความมั่นคง ทั้งที่เป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร (ลักษณะ ๑) หรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย (ลักษณะ ๑/๑) ตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งมีการกำหนดไว้ในมาตรา ๑๔ (๓) และความผิดฐานนำเข้าข้อมูลสู่ระบบคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะของประเทศ หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน ซึ่งมีการกำหนดไว้ในมาตรา ๑๔ (๒) นอกจากนี้ยังรวมถึงการเผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลด้านความมั่นคงในประการต่าง ๆ ซึ่งมีการกำหนดไว้ในมาตรา ๑๔ (๕) อีกด้วย

ทั้งนี้ หากมีการนำเข้า เผยแพร่หรือส่งต่อ ข้อมูลทางด้านความมั่นคงดังกล่าวในระบบคอมพิวเตอร์ย่อมอาจเกิดผลกระทบที่สำคัญต่อความสงบเรียบร้อยอย่างเป็นวงกว้าง เช่น การเผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลลับที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย หรือการเผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ เป็นต้น ซึ่งหากไม่ได้มีการกำหนดเป็นความผิดไว้ตามที่ร่างกฎหมายฉบับนี้เสนอย่อมส่งผลทำให้การกระทำดังกล่าวของผู้กระทำความผิดในฐานะที่เป็นอาชญากรรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ไม่เป็นความผิดอีกต่อไป ซึ่งย่อมไม่สอดคล้องกับสถานการณ์การกระทำความผิดที่มีความซับซ้อนตามพัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน รวมถึงยังส่งผลกระทบต่อที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการหรือศาลอีกด้วยเช่นกัน

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

.....
.....

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

.....
.....

๘. บทกำหนดโทษ

- ไม่มี
- โทษทางอาญา
- โทษทางปกครอง
- โทษปรับเป็นพินัย
- โทษอุปรกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีการกำหนดโทษทางอาญาในร่างมาตรา ๓ และร่างมาตรา ๔ คือ

๑) ร่างมาตรา ๓ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษของกฎหมายเดิมในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง เป็นกรณีการกระทำความผิดฐานฐานหลอกลวงผู้อื่นด้วยการนำเข้าสู่ เผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมโดยทุจริต ซึ่งมีการกำหนดอัตราโทษที่ต่ำกว่าความผิดฐานเดิม จากเดิมที่มีโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปีหรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เปลี่ยนแปลงเป็นโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปีหรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๑๔ วรรคสอง เป็นการเพิ่มอัตราโทษในกรณีที่การกระทำความผิดดังกล่าวได้กระทำต่อประชาชนซึ่งกำหนดให้มีอัตราโทษสูงขึ้น โดยกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปีหรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ทั้งนี้จากการลดอัตราโทษสำหรับการกระทำความผิดฐานฐานหลอกลวงผู้อื่นด้วยการนำเข้าสู่ เผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมโดยทุจริตดังกล่าว และการเพิ่มอัตราโทษสำหรับการกระทำความผิดในฐานเดียวกัน ซึ่งหากกระทำต่อประชาชนต้องได้รับโทษในอัตราที่สูงขึ้นนั้นมีสัดส่วนและความจำเป็นที่เหมาะสมกับความร้ายแรงของการกระทำความผิดแล้ว เนื่องจากมีฐานการกำหนดโทษมาจากกฎหมายเดิมโดยมีอัตราโทษที่ลดลงและมีการเพิ่มอัตราโทษตามความหนักเบาของการกระทำความผิด

๒) ร่างมาตรา ๔ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษของกฎหมายเดิมในมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งในส่วนนี้มิได้มีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิด แต่เป็นเสนอแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษสำหรับความผิดฐานนำเข้าสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่น่าจะทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย ซึ่งจากเดิมที่มีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เปลี่ยนแปลงเป็นเพียงโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น ทั้งนี้ การกำหนดเฉพาะโทษปรับในการกระทำความผิดฐานดังกล่าวย่อมมีความเหมาะสมและพอสมควรกับการกระทำความผิดนี้แล้ว

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร